

EUROOPA KESKPANK
PANGANDUSJÄRELEVALVE

EKP suunised pankadele viivislaenude kohta – lisa: Usaldatavusnõuetekohaste eraldiste miinimumtase viivislaenude puhul

BANKENTOEZICHT

Oktoober 2017

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР

BANKTILLSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHL'AD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF SICHT

Sisukord

1	Taustteave	2
2	Üldkäsitlus	3
2.1	Ulatus ja kohaldamine	3
2.2	Õiguslik alus	3
2.3	Usaldatavusnõuetekohaste eraldiste miinimumtaseme toimimine	5
3	Lisas kasutatud määratlused	7
3.1	Uued viivislaenud ja viivislaenuna käsitlemise aja arvestamine	7
3.2	Aktsepteeritav krediidiriski kaitse laenude tagamiseks	7
3.3	Viivislaenude tagatud ja tagamata osa määratlused	8
4	Usaldatavusnõuetekohaste eraldiste miinimumtase	10
4.1	Eraldiste miinimumtaseme kategooriad	10
4.2	Kalibreerimine	11
5	Järelevalvearuandlus ja avalik teavitamine	12

1 Taustteave

20. märtsil 2017 avaldas EKP lõplikult vormistatud suunised pankadele viivislaenude kohta¹. Suunised on järelevalvevahend, milles selgitatakse järelevalveootusi seoses viivislaenude kindlakstegemise, haldamise, hindamise ja mahakandmisega olemasolevate määruste, direktiivide ja juhendite kontekstis.

Suunistes viivislaenude kohta rõhutatakse vajadust viivislaenude õigeaegsete mahakandmis- ja eraldiste moodustamise tavade järele², sest need aitavad tugevdada pankade bilanssi ja võimaldavad neil keskenduda taas oma põhitegevusele, eelkõige majandusele laenude andmisele.

Käesolev lisa toetab ja täiendab viivislaene käsitlevaid suuniseid. Selles määratletakse kvantitatiivsed järelevalveootused seoses usaldatavusnõuetekohaste eraldiste miinimumtasemega viivislaenude puhul³. Ootused põhinevad laenu viivislaenuna käsitlemise ajal (ingl *vintage*) ja hoitava tagatisel (kui see on olemas). Usaldatavusnõuetekohaste eraldiste miinimumtaseme (ingl *prudential provisioning backstop*) eesmärk on tagada viivislaenude usaldatavusnõuetekohane käsitlemine ja vältida vanade tagamata viivislaenude osakaalu edaspidist ülemäära suurenemist pankade bilansis.

Lisa eesmärk ei ole asendada kohaldatavaid regulatiivseid ega raamatupidamisnõudeid, siduvaid eeskirju, raamatupidamisstandardeid kehtestavaid suuniseid või olemasolevatest ELi määrustest või direktiividest ja neid riigisisesse õigusesse ülevõtvatest või samaväärsetest õigusaktidest tulenevaid ega Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) antud suuniseid.

¹ Suunised on kättesaadavad [EKP pangandusjärelevalve veebilehel](#).

² Vt suunised viivislaenude kohta, punkt 6.6.

³ Nagu suunistes viivislaenude kohta, kasutatakse ka siinses lisas mõisteid „viivislaenu” ja „viivisnõuded” samas tähenduses.

2 Üldkäsitlus

2.1 Ulatus ja kohaldamine

Kooskõlas viivislaene käsitlevate suunistega kohaldatakse käesolevat lisa kõigi EKP otsese järelevalve alla kuuluvate oluliste krediidasutuste suhtes.

Ehkki lisa ei ole õiguslikult siduv, tuleb pankadel selgitada sellest kõrvalekaldumist ja anda aru lisa sätetatud usaldatavusnõuetekohaste eraldiste miinimumtaseme täitmise kohta vähemalt kord aastas, nagu on kirjeldatud punktis 5.

Lisa kohaldatakse alates selle avaldamise kuupäevast. Miinimumtasest kohaldatakse vähemalt uute viivislaenude suhtes, mis on viivislaenuks liigitatud alates 2018. aasta jaanuarist.

2.2 Õiguslik alus

Nagu on kirjeldatud viivislaene käsitlevate suuniste punktis 6.1, nõuab olemasolev usaldatavusnõuete raamistik järelevalveasutustelt otsuste tegemist pankade moodustatud eraldiste adekvaatsuse ja õigeaegsuse kohta.

Baseli pangajärelevalve komitee rõhutab järelevalveasutuste vastutust pankades kehtestatud krediidiriski juhtimise kontrolli ja varade hindamise protsesside analüüsimisel ning laenukahjumi katteks tehtavate eraldiste piisavuse tagamisel, lähtudes eelkõige krediidiriski positsioonide ja kapitali adekvaatsuse hindamise seisukohast. Seda kajastavad asjakohased suunised, sealhulgas:

- Baseli pangajärelevalve komitee suunised krediidiriski ja eeldatava krediidikahju arvestamise kohta (2015) ning EBA suunised krediidasutuste krediidiriski juhtimistavade ja eeldatava krediidikahju kajastamise kohta (2017);
- Baseli pangajärelevalve komitee tõhusa pangandusjärelevalve üldpõhimõtted (2012) ja Basel II raamistiku 2. sammu (2006).

Olulistele krediidasutustele kohaldatavas õigusraamistikus on eelkõige asjakohased allpool loetletud kapitalinõuete direktiivi⁴ artiklid.

- Artikli 74 kohaselt peab pankadel olema juhtimiskord, mis hõlmab „piisavaid sisekontrollimehhanisme, sealhulgas usaldusväärset juhtimis- ja raamatupidamistava, [...], mis on kooskõlas usaldusväärse ja tõhusa riskijuhtimisega ja edendavad seda.”.

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL, 26. juuni 2013, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

- Artikli 79 punktide b ja c kohaselt peavad pädevad asutused tagama, et „krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on kehtestatud sisemeetodid, mis võimaldavad neil hinnata positsioonide krediidiriski üksikute võlgnike, [...] suhtes, samuti krediidiriski portfelli tasandil” ning et „krediidiasutuste ja investeerimisühingute erinevate krediidiriskidega portfellide ja riskipositsioonide pidev haldamine ja kontroll muu hulgas probleemsete laenude välja selgitamiseks ja juhtimiseks ning väärtuste asjakohaseks korrigeerimiseks ja eraldiste tegemiseks toimub tõhusate süsteemide kaudu”.
- Artiklis 88 sätestatakse ühtlasi põhimõte, mille kohaselt „juhtorgan tagab raamatupidamis- ja finantsaruandlussüsteemide terviklikkuse, sealhulgas finantskontrolli ja tegevuse kontrollimise ning vastavuse õigusaktidele ja asjakohastele standarditele”. Kooskõlas artikli 97 lõikega 1 vaatavad pädevad asutused läbi korrad, strateegiad, protsessid ja mehhanismid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud on kapitalinõuete direktiivi ja määruse⁵ järgimiseks rakendanud.
- Sellega seoses loetletakse asjaomase direktiivi artikli 104 lõikes 1 pädevate asutuste miinimumvolitused, sealhulgas õigus „nõuda rakendatud korra, protsesside, mehhanismide ja strateegiate tugevdamist kooskõlas artiklitega 73 ja 74”(artikli 104 lõike 1 punkt b) ning „õigus nõuda, et krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldaksid konkreetset provisjoneerimise korda või varade käsitlemist tulenevalt omavahenditele esitatavatest nõuetest” (artikli 104 lõike 1 punkt d). See põhimõte kajastub ka EBA suuniste (järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi ühiste menetluste ning meetodikate kohta) punktis 479, mille kohaselt „pädevad asutused võivad nõuda, et krediidiasutus või investeerimisühing [...] võtaks kasutusele konkreetse eraldiste poliitika ja kui majandusarvestuse eeskirjad ja määrused seda lubavad, siis suurendaks eraldisi”.

Seega peavad järelevalveasutused kehtiva õigusraamistiku kohaselt kindlaks tegema, kas pankadel on välja töötatud eraldiste moodustamise tõhusad meetodid ja protsessid, mis peaksid tagama, et viivislaenudega seotud riskid on asjakohaselt kaetud. Kui eraldiste taset peetakse usaldatavusnõuete seisukohalt ebapiisavaks, peavad järelevalveasutused tagama, et pangad hindavad uuesti asjaomase riski kaetust ja suurendavad seda, et täita usaldatavusnõuetekohaseid ootusi.

Protsessi raames peavad järelevalveasutused ühtlasi andma juhiseid oma ootuste kohta. Siinset lisa tuleks vaadelda selles kontekstis.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 575/2013, 26. juuni 2013, krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

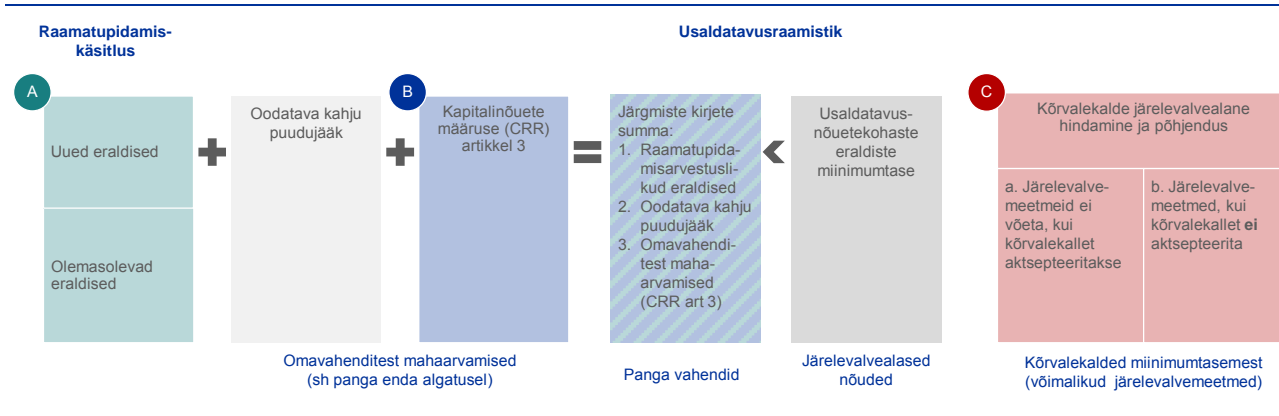
2.3 Usaldatavusnõuetekohaste eraldiste miinimumtaseme toimimine

Siinses lisa kirjeldatud usaldatavusnõuetekohaste eraldiste miinimumtase täiendab suuniseid viivislaenude kohta, määrates kindlaks kvantitatiivsed järelevalveootused seoses eraldiste miinimumtasemega usaldatavusnõuete raamistikus. Joonisel 1 antakse ülevaade usaldatavusnõuetekohaste eraldiste käsitusest.

Põhieesmärk on tagada, et viivislaenude katteks oleks moodustatud piisavalt eraldisi, võttes arvesse olemasoleva krediidiriski kaitse taset ja eelkõige viivislaenude iga. Punktis 3.2 antakse ülevaade tagatiste liikidest ja muudest krediidikaitse liikidest, mida käesolevas lisa peetakse usaldatavusnõuete seisukohast vastuvõetavaks. Peatükis 4 määratletakse minimaalsete usaldatavusnõuetekohaste eraldistega seotud ootused.

Joonis 1

Ülevaade usaldatavusnõuetekohaste eraldiste käsitusest

Usaldatavusnõuetekohased kvantitatiivsed ootused võivad minna kaugemale raamatupidamiseeskirjadest, kuid ei tohi olla nendega vastuolus. Kui kohaldatavat raamatupidamiskäsitlust ei peeta järelevalve seisukohalt usaldatavusnõuetele vastavaks, integreeritakse raamatupidamisarvestuslike eraldiste tase täielikult panga olemasolevatesse vahenditesse, et täita järelevalvealaseid nõudeid.

Usaldatavusnõuetekohaste eraldiste miinimumtaseme nõude terviklikuks täitmiseks arvestatakse panga vahendite hulka järgmiste kirjete summa:

1. kõik kohaldatava raamatupidamisstandardi alusel moodustatud raamatupidamisarvestuslikud eraldised, sh võimalikud uued eraldised;
2. oodatava kahju puudujäägid makseviivituses olevate riskipositsioonide kohta kooskõlas kapitalinõuete määruse artiklitega 158 ja 159 ning
3. esimese taseme põhiomavahendite mahaarvamised omavahenditest panga enda algatusel kooskõlas kapitalinõuete määruse artikliga 3.

Pankadel soovitatakse katta võimalik erinevus olemasolevate ja usaldatavusnõuetekohaste eraldiste miinimumtaseme vahel, moodustades kohaldatavast raamatupidamisstandardist lähtuvalt maksimaalse eraldiste taseme. Kui kohaldatava raamatupidamiskäsitluse alusel ei suudeta eraldiste miinimumtaseme nõuet täita, peavad pangad korrigeerima esimese taseme põhiomavahendeid omal algatusel, kohaldades rangemaid nõudeid, nagu on sätestatud kapitalinõuete määruse artiklis 3.⁶

Pangad peavad esitama aruanded lisa sätestatud usaldatavusnõuetekohaste eraldiste miinimumtaseme täitmise kohta vähemalt kord aastas ja selgitama kõrvalekaldeid järelevalveasutusele (vt punkt 5 järelevalvearuandluse kohta).

Kõrvalekalded võivad esineda juhul, kui pank suudab korrapärase „järgi või selgita” protsessi käigus piisavalt tõendada, et:

- (a) usaldatavusnõuetekohaste eraldiste miinimumtaseme kalibreerimine ei ole teatud portfelli/nõude puhul õigustatud (nt võlgnik teeb korrapäraseid osalisi makseid, mis moodustavad algsetest lepingulistest maksetest olulise osa, või miinimumtaseme kohaldamisel kaetakse rohkem kui 100% nõudest koos krediidiriski puhul kehtivate 1. samba kapitalinõuetega), või
- (b) miinimumtaseme rakendamine ei ole teatavate põhjendatud asjaolude korral mõistlik (nt võlgniku nõuetekohaselt teenindavatele nõuetele avalduva tõmbeefekti tõttu).

Pärast „järgi või selgita” protsessi hindab järelevalveasutus kõrvalekaldeid ja nende põhjendusi. See võib hõlmata nii kohapealseid kui ka muid järelevalvetegevusi, nagu asjaomase ühise järelevalverühma läbiviidavat konkreetse teema süvaanalüüsi, kohapealseid kontrole jne. Kõrvalekallete hindamise tulemusi võetakse arvesse ühtse järelevalvemehhanismi järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessis. Nõuete täitmata jätmise korral võidakse võtta järelevalvemeetmeid vastavalt Euroopa Liidu ja riigisisese õigusraamistikus sätestatud järelevalvevolitustele.

⁶ Need mahaarvamised tuleb kajastada ühtse aruandluse (COREP) vormi C01.00 real 524 „(-) Kapitalinõuete määruse artiklist 3 tulenev täiendav mahaarvamine esimese taseme põhiomavahenditest”.

3 Lisas kasutatud määratlused

3.1 Uued viivislaenud ja viivislaenuna käsitlemise aja arvestamine

Siinses lisas käsitletakse uute viivislaenudena kõiki nõudeid, mis on kooskõlas EBA määratlusega ümber liigitatud nõuetekohaselt teenindatavast nõudest viivisnõudeks pärast 1. jaanuari 2018 olenemata nende liigitusest mis tahes ajal enne seda kuupäeva.

Miinumtasemete kohaldamisel võetakse lisas arvesse aega, mille jooksul laenu on käsitletud viivislaenuna. Aeg, mille jooksul laenu on käsitletud viivislaenuna, on määratletud kui päevade hulk (konverteeritud aastateks) alates ajast, mil laen liigitati viivislaenuks, kuni asjakohase aruandekuupäevani sõltumata viivislaenuks liigitamise käivitajast. Seega on nii tõenäoliselt tasumata jäetava laenu kui ka tähtjaks tasumata jäetud laenu viivislaenuna käsitlemise aeg sama. Kui laenu liigitus muutub tõenäoliselt tasumata jäetavast laenust tähtjaks tasumata laenuks, jätkub arvestus endistviisi ja ümberarvestust ei tehta. Kui laen liigitatakse uuesti nõuetekohaselt teenindatavaks, järgides EBA rakenduslikke tehnilisi standardeid⁷ ja võttes arvesse viivislaene käsitlevate suuniste 5. peatükki, pööratakse viivislaenuna käsitlemise aeg uuesti nulli.

Viivislaenuks liigitatud nõudeid, mis on paranenud enne 1. jaanuari 2018 ja mis pärast seda kuupäeva on uuesti liigitatud viivislaenuks, tuleks siinsete suuniste tähenduses käsitleda uute viivislaenudena, mille puhul viivislaenuna käsitlemise aja arvestus algab nullist.

3.2 Aktsepteeritav krediidiriski kaitse laenude tagamiseks

Käesolevas lisas kohaldatakse usaldatavusnõuete põhimõtteid, et määratleda krediidiriski kaitse aktsepteeritavuse kriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks viivislaenu tagatud või tagamata osad ning otsustatakse, kas kohaldada tagatud või tagamata laenule kehtivat miinumtasest. Seega lähtutakse põhimõttest, et usaldatavusraamistik peab kalduma raamatupidamiskäsitlusest kõrvale, kui viimast ei peeta järelevalve seisukohalt usaldatavusnõuetele vastavaks.

Käesoleva lisa tähenduses aktsepteeritakse järgmisi tagatise või muu krediidiriski kaitse liike viivislaenude täieliku või osalise tagatisena.

- (a) Igat liiki kinnisvaratagatised. Kinnisvaratagatiste väärtuse hindamine peab toimuma kooskõlas viivislaene käsitlevate suuniste 7. peatükiga.

⁷ Lõplik rakenduslike tehniliste standardite eelnõu makseraskuste tõttu restruktureerimise ja viivislaenude kohta (EBA RTS 2013/03).

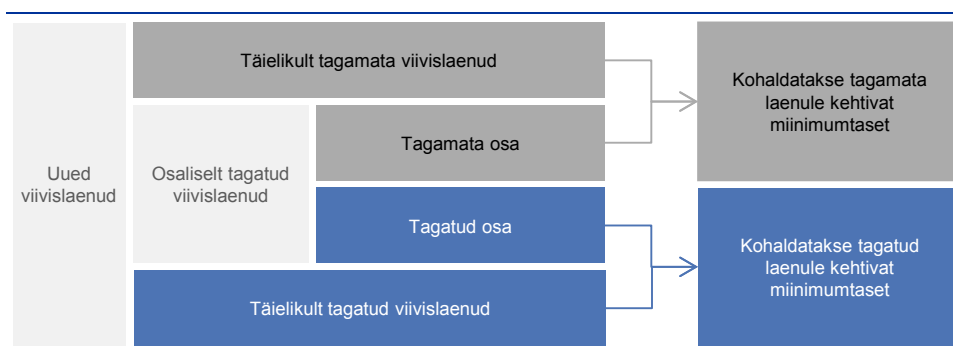
- (b) Muu aktsepteeritud tagatis või muud liiki krediidiriski kaitse, mis vastab kapitalinõuete määruse III osa II jaotise 4. peatükis nimetatud krediidiriski maandamise kriteeriumidele olenemata sellest, kas krediidasutus kasutab standardmeetodit või sisereitingute meetodit.

3.3 Viivislaenude tagatud ja tagamata osa määratlused

Siinses lisas toodud järelevalvealastes juhistes eristatakse viivislaenude tagatud ja tagamata osa, nagu on kirjeldatud allpool.

Joonis 2

Ühitatud lähenemisviis uute viivislaenude käsitlemisel

Täielikult tagamata viivislaenud

Käesoleva lisa kontekstis on viivislaen täielikult tagamata, kui sellel puudub punkti 3.2 kohaselt aktsepteeritav krediidiriski kaitse. Nende laenude hindamisel tuleks lähtuda tagamata laenule kehtivast miinimumtasemest, mida selgitatakse punktis 4.

Täielikult tagatud viivislaenud

Siinse lisa kontekstis loetakse viivislaen täielikult tagatuks, kui punkti 3.2 kohaselt aktsepteeritav krediidiriski kaitse ületab võlgniku praeguse kasutatud ja võimaliku kasutamata krediidilimiidi. Neid laene tuleks hinnata lähtuvalt tagatud laenule kehtivast miinimumtasemest.

Miinimumtasest tuleb kohaldada kõigi kasutatud ja kasutamata krediidilimiitide suhtes. Kasutamata krediidilimiidid võib siiski jätta arvestusest välja juhul, kui neid on võimalik igal ajal tingimusteta ja etteteatamata tühistada.

Pank peaks kasutama tagatise väärtust, mis vastab kooskõlas komisjoni rakendusmääruse V lisa⁸ sätestatud finantsaruandluse (FINREP) juhendiga

⁸ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 2017/1443, 29. juuni 2017, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 680/2014.

„Saadud tagatised ja garantiid” kajastatud tagatise väärtusele, millest on maha arvatud käesolevas lisas sätestatud tingimustele mittevastav tagatis või muu krediidiriski kaitse (vt punkt 3.2). Kinnisvaratagatise väärtuse hindamisel peavad pangad täielikult järgima viivislaene käsitlevate suuniste 7. peatükis sätestatud kriteeriume ning kohaldama piisavalt konservatiivseid väärtuskärpeid ja korrigeerimisi.

Osaliselt tagatud viivislaenud

Osaliselt tagatud viivislaenude puhul (st punkti 3.2 kohaselt aktsepteeritav krediidiriski kaitse väärtus ei ületa praegusi kasutatud ja võimalikke kasutamata krediidilimiite) tuleb järgida ühitatud lähenemisviisi. Kui pank on oma krediidiriski kaitse väärtuse kindlaks määranud, tuleb laen jagada kaheks osaks, nagu on kirjeldatud allpool.

1. **Tagatud osa:** Viivislaenu tagatud osa määramiseks hindab pank krediidiriski väärtust, nagu on kirjeldatud eespool seoses täielikult tagatud laenudega. Laenu tagatud osa tuleks hinnata lähtuvalt tagatud laenule kehtivast miinimumtasemest.
2. **Tagamata osa:** Laenu tagamata osa võrdub esialgse kasutatud ja võimaliku kasutamata krediidilimiidiga, millest on maha arvatud laenu tagatud osa. Laenu tagamata osa tuleks hinnata lähtuvalt tagamata laenule kehtivast miinimumtasemest.

Täielikult ja osaliselt tagatud laenude puhul tuleb tagatise väärtus korrapäraselt läbi vaadata kooskõlas viivislaene käsitlevate suunistega ning mis tahes muutusi tuleb õigel ajal arvesse võtta, pidades silmas eraldiste miinimumtasest. Arvestades tagatise väärtuse realiseerimisega seotud riske, peavad pangad väga hoolikalt analüüsima juhtumeid, kus laenu tagatud osa aja jooksul suureneb. Sel juhul peavad olema usaldusväärsed tõendid, mis näitavad, et väärtuse suurenemine on jätkusuutlik, nagu on kirjeldatud kinnisvara puhul ka viivislaene käsitlevates suunistes.

4 Usaldatavusnõuetekohaste eraldiste miinimumtase

4.1 Eraldiste miinimumtaseme kategooriad

Tagamata laenule kehtiv miinimumtase

Täielikult tagamata viivislaenu ja osaliselt tagatud viivislaenu tagamata osa puhul kohaldatakse tagamata laenule kehtivat miinimumtaset, nagu on kirjeldatud punktis 4.2.

Tagatud laenule kehtiv miinimumtase

Vastavalt usaldatavusnõuete raamistikule peab pank suutma realiseerida tagatise õigel ajal. Kui tagatist ei ole suudetud realiseerida mitme aasta vältel alates kuupäevast, mil laen liigitati viivislaenuks, loetakse tagatis ebatõhusaks ja seega käsitletakse viivislaenu usaldatavusnõuete seisukohalt tagamata laenuna. See tähendab, et seitsme aasta möödudes tuleb usaldatavusnõuetekohaseid eraldisi kohaldada täiel määral, nagu on sätestatud punktis 4.2. Sealjuures ei ole tähtis, kas tagatise realiseerimisel tekkinud viivitused tulenesid asjaoludest, mille üle pangal puudus kontroll (nt kohtumenetluste kestus).

Täielikult tagatud laenu ja osaliselt tagatud laenu tagatud osade puhul kohaldatakse tagatud laenule kehtivat miinimumtaset.

Siinjuures on oluline märkida, et praegu ei hõlma sinne lisa sundtäitmisel olevat vara. Sundtäitmisel oleva vara väärtuse hindamisel peavad pangad siiski täielikult järgima viivislaene käsitlevate suuniste punktis 7.5 sätestatud kriteeriume ning kohaldama piisavalt konservatiivseid väärtuskärpeid ja korrigeerimisi. Ühtlasi antakse viivislaene käsitlevate suuniste 7. lisas selged soovitusused seoses sundtäitmisel oleva vara aruandluse ja avalikustamisega, sealhulgas nende jaotus viivislaenuna käsitlemise aja järgi.

4.2 Kalibreerimine

Pangad peavad võrdlema eespool määratletud uutele viivislaenudele kehtestatud usaldatavusnõuetekohaste eraldiste taset allpool toodud tabeli andmetega.

	Tagamata osa	Tagatud osa
Kaks aastat alates viivislaenuna käsitlemise algusest	100%	
Seitse aastat alates viivislaenuna käsitlemise algusest		100%

Pangad ei peaks võtma miinimumtaset kasutusele järsult, vaid pigem järk-järgult, võimaldades sujuvat üleminekut alates viivisnõudeks liigitamise hetkest kuni ajani, mil eeldatakse usaldatavusnõuetekohaste eraldiste täielikku rakendamist. Tagatud laenule kehtiva miinimumtaseme puhul tuleks seega arvestada järkjärguliseks üleminekuajaks seitse aastat kuni miinimumtaseme täieliku rakendamiseni.

Miinimumtaset ei tuleks pidada parimaks tavaks eraldiste ajakava koostamisel, pigem peaks see toimima järelevalvevahendina erandlike olukordade käsitlemisel, mis aitab vältida piisava tagatiseta vanade viivislaenude osakaalu suurenemist. Seetõttu peavad pangad jätkama raamatupidamisarvestuslike eraldiste moodustamist kooskõlas enda hinnangu ja olemasolevate raamatupidamispõhimõtetega ning enamikul juhtudel ei tohiks miinimumtaseme rakendamine mõju avaldada.

5 Järelevalvearuandlus ja avalik teavitamine

Pärast 1. jaanuari 2018 uuteks viivislaenudeks liigitatavate laenude puhul peavad pangad esitama asjaomastele järelevalverühmadele vähemalt kord aastas kaetuse tasemed viivislaenuna käsitlemise aja järgi. Kõrvalekaldeid siinses lisa sätestatud usaldatavusnõuetekohaste eraldiste miinimumtasemest tuleb nõuetekohaselt selgitada. Ühised järelevalverühmad teavitavad panku selle protsessi üksikasjadest ja asjakohastest vormidest piisavalt ette.

Kooskõlas viivislaene käsitlevate suuniste 7. lisa toodud soovitustega on pankade jaoks oluline teha avalikult kättesaadavaks andmed viivislaenude kaetuse kohta nende viivislaenuna käsitlemise aja järgi (näidates ühtlasi siinse lisa kohaldamise ulatust). See aitab pankadel teavitada turuosalisi põhjalikult oma krediidiriski profiilist.

© Euroopa Keskpank, 2017

Postiaadress 60640 Frankfurt am Main, Germany
Telefon +49 691 3440
Veebileht www.ecb.europa.eu

Kõik õigused on kaitstud. Taasesitus õppe- ja mitteärilistel eesmärkidel on lubatud, kui viidatakse algallikale.